

**BUDDHIST**  
Dhamma Magazine Site

Welcome  
LakRuhunu

අමා ගඟුල  
February 2014

මාසික ධර්ම දාන පත්‍රය

නමෝ බුද්ධාය  
Namo Buddhaya

**BUDDHIST**  
Dhamma Magazine Site

Welcome  
LakRuhunu

නමෝ බුද්ධාය

අමා ගඟුල ධර්ම දානය  
සකස් කළේ

ගාස්තුවරු පුජ්‍යරාජ  
කපුගම සුගතසාර  
ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසිනි.



**BUDDHIST**  
Dhamma Magazine Site

Welcome  
LakRuhunu

නමෝ බුද්ධාය

භිතා මනා කරන කාරීම්  
ගැන සැලකිලීමක් වෙමු.



ගරු ස්වාමීන් වහන්ස, පින්වත්නි,

අද නවම් පුර පසළොස්වක පොහොය දිනයයි. සැරියුත් මුගලන් දෙනමට අග්‍රශාවක තනතුරුපිරිනැමීම, ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය දේශනා කිරීම, බුදුරජාණන් වහන්සේ ආයුසංස්කාරය අත්හැරීම යන කරුණු සිදුවූයේ අද වැනි නවම් පුර පසළොස්වක පොහොය දිනයකයි. මේ උතුම් පොහොය දිනයෙහි මෙම සදහම් පණිවිඩයෙන් අපේක්‍ෂා කරන්නේ බුදුදහම උගන්වන කර්මය පිළිබඳව දැනුවත් කොට සමාජයේ ජීවත් වන ගිහි පැවිදි අප සැම දෙන නරක කර්ම වලින් ඇත් කොට හොඳ කර්ම වල යෙදවීමයි.

මේ ලෝකය තුළ පවත්නා කාරණා 4ක් ගැන බුදුන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ ඒවා ගැන කල්පනා කොට තේරුම් ගැනීම අපහසු බවයි. බුද්ධ විෂය, කර්ම විෂය, ලෝක විෂය, සත්ව විෂය යනු එම කරුණු හතරයි. මේ කරුණු හතර පිළිබඳව කොතරම් කල්පනා කරත් එම කරුණු තේරුම් ගැනීම අපහසු වන්නේ ඒ තරමටම එම කරුණු ගැඹුරින් යුක්ත වන නිසයි. උදාහරණයක් හැටියට ගතහොත් පෙර අපර දෙදිගම විවිධ භාෂා වලින් බුදුන් වහන්සේ පිළිබඳ තොරතුරු ලියවී ඇත. නමුත් ඒ කිසිවෙකුට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උත්තරීතර ගුණ හඳුනාගත නොහැකි වී ඇත. ඊට හේතුව බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අසීමිත ගුණයන් හඳුනාගැනීමට තරම් අපේ වින්තනය දියුණුවී නැති කමයි.

කර්මය ද එවැනි විෂයකි. කර්මය ගැන කථාකොට ඇත්තේ බොද්ධයින් පමණක් නොවේ. චෛදික, බ්‍රාහ්මණ, ආරණ්‍යක, උපනිෂද් යන ග්‍රන්ථ වලද කර්මය ගැන අදහස් පලකර තිබේ. හොඳ කර්ම වලට හොඳ විපාකත්, නරක කර්ම වලට නරක විපාකත් ලැබෙන බව උපනිෂද් ග්‍රන්ථ වලද සඳහන් වී තිබේ. බුදුදහමද උගන්වන්නේ කලු කර්ම වලට කලු විපාකත් සුදු කර්ම වලට සුදු විපාකත්ලැබෙන බවයි. “කණහං කණහ විපාකං සුකකං සුකක විපාකං” යනුවෙන් දැක්වූයේ එම අදහසයි. මෙම කර්මය පිළිබඳ ඉගැන්වීමේදී බුදුදහම මුල්තැන ලබාදෙන්නේ චේතනාවටයි. අංගුත්තර නිකායේ නිබ්බේධික සූත්‍රයේදී පැහැදිලි කරන්නේ “චේතනාහං භිකබ්බේ කමමං වදාමි. චෙතයිඤ්ඤා කමමං කරොති කායෙන වාචාය මනසා” යනුවෙනි. “මහණෙනි, මම චේතනාවටම

කර්මය යයි කියමි. හිතාමතා කයින් වචනයෙන් මනසින් කර්ම කරයි” යනුවෙනි. හිතාමතා කරන ඕනෑම ක්‍රියාවකට ප්‍රතික්‍රියාවක් තිබේ. එම ප්‍රතික්‍රියාවට අප වගකිව යුත්තේ එම කර්ම අප විසින් හිතා මතා කළ බැවිනි.

කර්මය පිළිබඳ මෙ සේ විග්‍රහ කොට ඇතත් සියල්ල පෙරකරන ලද කර්මයට අනුව සිද්ධවේය යන ප්‍රබේධකත හේතුවාදය බුදුදහම නොපිළි ගනී. නමුත් අපේ ජීවිත වල එක්තරා ප්‍රමාණයකට පෙර කළ කර්මය බලපාන බව සිත්හි තබා ගත යුතුයි. එය කුසල් අකුසල් යන දෙපක්ෂයටම පොදුයි. “පුබ්බව කත පුඤ්ඤතා” යනුවෙන් මංගල සුත්‍රයේදී දේශනා කළේ පෙර කරන ලද පින් අපේ දියුණුවට හේතු වන බවයි. එයින් කියවෙන අනික් කාරණය නම් අප කරන ලද අකුසල කර්මද අපේ පරිහානියට බලපාන බවයි. ඒ නිසාය හිතා මතා කරන කර්ම ගැන සැලකිලිමත් විය යුත්තේ.

අංගුත්තර නිකායේ ගිරිමානන්ද සුත්‍රයෙහි සඳහන් වන පරිදි පුද්ගලයාට ලෙඩ රෝග වැළඳෙන ආකාර කීපයකි. වාතය කිපීමෙන්, පිත. කිපීමෙන්, සෙම කිපීමෙන්, වා පින් සෙම් යන තුන් දොස් කිපීමෙන්, සෘතු විපර්යාසයෙන්, උපක්‍රම වලින් යන ආකාරයෙන් පුද්ගලයාට ලෙඩ රෝග වැළඳෙන බව දක්වා අන්තිමට සඳහන් කරන්නේ කමම විපාකජා ආබාධා යනුවෙන් කර්මයෙන් හැදෙන ලෙඩ යනුවෙනි. සමාජයේ බොහෝදෙනා ලෙඩ වූ විට කියන දේ නම් කරපු කර්ම නිසා මේ අසනීපය ඇතිවූ බවයි. නමුත් බුදු දහම කියන්නේ විවිධ හේතු අතර කර්මයද එක හේතුවක් බවයි. නූතන සමාජයෙහි පැවිදි වශයෙන් ගත් කළ විවිධ රෝග පීඩා වලට ලක්වී ඇති බව පෙනේ. එම නිසා ඒවායින් එක කොටසක් තමා පෙර කරන ලද කර්ම වල විපාක වශයෙන් ඇති වූ ඒවා බව සිතට ගත යුතුයි. හිතා මතා කර්ම කරන විට ඒවා ගැන සැලකිලිමත් විය යුතුයයි කියන්නේ ඒ නිසාය.

දීපංකර බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් නියත විචරණය ලැබූ සුමේධ තාපසතුමා සාරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් දානාදී පාරමිතා පූරණය කොට උතුම් බුදුබව ලබා ගත් බව අපි දනිමු. ඒ දිග සසර තුළ අප බෝසතාණන් වහන්සේගේ ජීවිතය තුළින් සිදුවූ විවිධ නරක කර්ම වලට විපාක ලැබුණු හැටි අපදාන පාලියේ ප්‍රබන්ධකමම පිලෝකික අපදාන සුත්‍රයෙහි සඳහන් වේ.

බුද්ධත්වයට පත්වූ පසු ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේට තමා පෙර කළ කර්ම දොළහක් විපාක දීම පිළිබඳ විස්තර එහි සඳහන් වේ. එම කර්ම දොළහ සහ ඒ තුළින් ලැබුණු විපාක එම සූත්‍රයට අනුව පහත සඳහන් කරමි.

1. අප මහ බෝසතාණෝ මුනාළි නම් දූර්වකයකුව ඉපිද සරභු නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේට නින්දා කිරීමේ විපාක වශයෙන් අපායෙහි දුක් විඳි අතර අවසන් ආත්ම භාවයේදී සුන්දරිකා පරිබ්‍රාජිකාවගෙන් නින්දා ලැබීම.

2. සබ්බාභිභූ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ නන්ද නම් ශ්‍රාවකයෙක්ව ඉපිද එම බුදුරජාණන් වහන්සේට නින්දා කිරීමේ පාපකර්මයෙන් අපා දුක් විඳි අතර බුද්ධත්වය ලැබූ ආත්ම භාවයේදී විඤ්චාමානවිකාවගේ අභූත චෝදනා වලට ලක්වීම.

3. අප බෝසතාණන් වහන්සේ බහුශ්‍රැත බ්‍රාහ්මණයෙක්ව ඉපිද පන්සියයක් සිසුන්ගේ ආචාර්යවරයා වශයෙන් වාසය කරන කළ එහි පැමිණි හීම නම් සෘෂිවරයාට නින්දා කිරීම හේතුවෙන් අපා දුක් විඳි අතර, එදා සිටි පන්සියයක් ශිෂ්‍ය පිරිස වූ මෙදා භික්ෂූන් 500 දෙනාටත් සුන්දරිකා පරිබ්‍රාජිකාව හේතුවෙන් මහජනයාගේ නින්දාවට පාත්‍රවීම.

4. පෙර භවයකදී අප බෝසතාණන් වහන්සේ එක පියෙකුට දාව දෙමව් කුසින් උපන් සහෝදරයෙකු ගිරි දුර්ගයක හෙළා ගලකින්ද ගසා මැරීමේ පාපයෙන් අපා දුක් විඳි අතර බුදු බව ලැබූ ආත්මයේදී දේවදත්ත විසින් ගලක් පෙරළීමෙන් පීඩාවට පත් කරවීම.

5. පෙර ආත්මයක කුල දරුවෙක්ව උපන් බෝසතාණන් වහන්සේ මහමඟ වඩිනා පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකට ගලක් විසිකිරීමේ හේතුවෙන් බුදුබව ලැබූ ආත්මයේදී දෙව්දත්ත තෙරුන් විසින් තම ජීවිතය නැති කිරීම සඳහා දුනුවායන් යෙදීම.

6. අප බෝසතාණන් වහන්සේ පෙර ඇතෙක් බලන කෙනෙක්ව සිටි අවදියක පිඬුසිඟා වඩින පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකගේ ශරීරයෙහි ඇතා ගැටීමට සැලසීමේ හේතුවෙන් අපා දුක් විඳි බුද්ධත්වය ලැබූ ආත්ම හවයේදී නාලාගිරි ඇතා බුදුරජාණන් වහන්සේට පීඩා කිරීමට පැමිණීම.

7. බෝසතාණන් වහන්සේ පෙර ආත්මයක රජෙකු ව ඉපිද ආයුධයකින් පහර දී පුරුෂයෙකු මැරීමේ හේතුවෙන් අපා දුක් විඳි බුදුවන ආත්ම හවයේදී පාදයෙහි ලේ සෙලවීමක් ඇතිවීම.

8. පෙර ආත්මයක බෝසතාණන් වහන්සේ මසුන් මරණ පිරිසක් මැද ඉපිද නසන ලද මසුන් දෙස බලා සතුටු වීමේ විපාක වශයෙන් අපා දුක් විඳි බුදුවන ආත්ම හවයේදී හිසෙහි වේදනාවක් ඇතිවීම හා එම මසුන් මැරීමේ විපාක ලෙස විඩුසිඟ අතින් තම ශාකී වූ සියලු ශාකාසීන් විනාශ වීම.

9. ඵ්ඝස්ස බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි හික්ෂුන් වහන්සේලාට “යව, කවු. හැල් නොබුදිවි” යනුවෙන් අගෞරවයෙන් කථා කිරීමේ නරක වාග් කථමයේ ප්‍රතිඵල වශයෙන් චේරඤ්ජාවේ තුන්මාසයක් යව වැළඳීමට සිදුවීම.

10. බෝසතාණන් වහන්සේ මල්ලව පොරයකදී මල්ලවයෙකු පෙළීම හේතුවෙන් බුදු බව ලැබූ ආත්මහවයේදී නිතර පිටෙහි වේදනාවක් ඇතිවීම.

11. අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ පෙර ආත්මයක වෛද්‍යවරයෙක්ව සිටි සමයෙක ධන ලෝභයෙන් සිටු පුත්‍රයෙකුට අහිතර ලෙස විරේකයක් කළහ. එහි විපාකය වූයේ බුදුබවට පත්වී අන්තිම අවස්ථාවෙහි ලෝභික පඤ්ඤානිකා නම් රෝගය වැළඳීමයි.

12. බෝසතාණන් වහන්සේ ජෝතිපාල නම් මානවකයෙක්ව සිට කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේට “මේ මුඩු මහණ හට සම්බෝධි ඥාණයක් කොයිත්ද? සම්බෝධි ඥාණය ඉතා දුර්ලභය.” යනුවෙන් නින්දා කිරීමේ ප්‍රතිඵලය වශයෙන් බෝධි සත්ව අවධියෙහි අවුරුදු හයක් දුෂ්කර ක්‍රියා කිරීමට සිදුවීම.

හිමාල වනයෙහි අනවතප්ත විල සමීපයෙහි මහත්වූ හික්ෂු සමූහයා විසින් පිරිවරන ලදුව බුදුන්වහන්සේ තමාගේ පූර්ව කෘත කර්මයන් 12ක විපාක දැක්වූ සේක. අපදාන පාලියේ 3341-3373 යන ගාථා වලින් ඉහත විස්තර කළේ එම කර්ම විස්තරයයි. බුදුන් වහන්සේ යනු මිනිසුන් අතර උපන් ශ්‍රේෂ්ඨ මනුෂ්‍යයෙකි. නමුත් බුදුන් වහන්සේට අති මානුෂිකත්වයක් පිරිනැමීමට උත්සාහ දරන සමහරු මෙම විස්තරයට කැමති නැත. ඔවුන් කියන්නේ මෙවැනි දේ පිළිගත හොත් බුදුන්වහන්සේ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයකුගේ තත්වයට පත්වන බවයි. නමුත් බුදුන් වහන්සේ උගන්වා වදාළ කර්ම නියාමයට අනුව සලකා බැලුවොත් මේ විස්තරය ගැන සැක ඉපදවීමට හේතුවක් නැත. ඒ නිසා එවැනි සැක ඉවතලා අප කළ යුත්තේ කරන කර්ම ගැන සැලකිලිමත් වී කලු කර්ම වලින් ඇත්ව සුදු කර්ම කොට සහනයෙන් ජීවත්වීමයි.

වර්තමාන සමාජය පිළිබඳව සලකා බැලුවොත් බොහෝ දෙනාට අවශ්‍ය වී ඇත්තේ කෙසේ හෝ මුදල් උපයා ගැනීමයි. ඊට හේතුව බුදු දහම උගන්වන අල්පේච්ඡ ජීවිතයෙන් බොහෝ දෙනා සමුගෙන තිබීමයි. තමන්ගේ වැටුප ගැන නොසලකා ඊට වැඩි මුදල් සම්භාරයක් වැය වෙන වැඩ යොදාගෙන තිබීම බොහෝදෙනා තුළ දැකිය හැක. සමාජයේ බොහෝ දෙනෙක් දුරිය නොහැකි ණය බරින් පීඩිතව ඇත. ජීවිතයට අනවශ්‍ය භාණ්ඩ ගොඩකට මැදිවී අසහනකාරීව ජීවත් වෙති. මේ තත්වය ගිහි පැවිදි බොහෝ දෙනා තුළ දැකිය හැකි දුර්වලකමකි. මේ නිසා කුමන කර්මයක් කොට හෝ මුදල් ඉපයීමක් සුදානම් වෙති. සමාජය තුළ ජීවත් වන බොහෝ දරුවන් නිසා දෙමාපියන් අසහනයෙන් ජීවත් වන බව පෙනේ. එම දරුවන්ට අවශ්‍යතාවයන්හි ඉවරයක් නැත. දකින දකින කෑම වර්ග, නවීන විලාසිතා, ඇඳුම් ආදියෙන් දෙමාපියන්ට කරදර කිරීම ඔවුන්ගේ සිරිතයි. එවැනි දරුවන් ඇති දෙමව්පියෝ උදේ පටන් රැ වනතුරුම කුමන ආකාරයකින් හෝ ධනය ඉපයීමට කටයුතු කරති. එහිදී ඔවුන් අතින් බොහෝ විට සිදුවන්නේ නරක කර්මයෝය. ඒ නිසා සමාජය තුළ ජීවත් වන දරුවන් තම දෙමව්පියන් අසහනයට පත්කොට නරක කර්ම වලට

නොපෙළඹවීමට වගබලා ගත යුතුයි. රජයේ පාසලේ බුදු දහම ඉගෙන ගන්නා දරුවාට ඉරිදා දිනයේ දහම පාසැල් අධ්‍යාපනය ලබාදෙන්නේ එවැනි අඩුපාඩුකම් වලින් තොර දරු පරපුරක් අනාගත සමාජයට දායාද කරලීමටයි.

මෙම සදහම් පණිවිඩයට මූලාශ්‍රය කරගත් අපදාන පාලියේ පුබ්බකමම පිලෝතිකාපදාන සුත්‍රය වත්මන් සමාජයට ඉතා ගැලපෙන සුත්‍ර ධර්මයකි. බෝධිසත්වවරයා යනු කෙලෙස් සහිත අයෙකි. එවැනි කෙනෙකුගෙන් නරක කර්ම සිදුවිය හැකි එබඳු නරක කර්ම 12 සහ ඊට ලැබුණු විපාක රාශියක් මෙහිදී විස්තර කළෙමි. එම කර්ම වලින් 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 යන කර්ම හතේදීම බෝසතාණන් වහන්සේ අපාගත වී තිබේ. මනුෂ්‍ය ආත්ම භවයක් ලබාගත් කෙනෙකු අපාගත වුවහොත් එය කෙතරම් අවාසනාවක්ද. මිනිසන් බවක් ලබා ගැනීම ඉතා ඉතාම දුෂ්කරයි. එවැනි මිනිසකු තමා කළ කර්ම වලින් අපාගත වේනම් ඒ ලැබූ මිනිස්කමින් ප්‍රයෝජනයක් නැත.

බුදුන් වහන්සේ දේශනා කොට ඇත්තේ තිදොරින් කර්ම කරන විට හොඳට පරීක්ෂා කොට, හොඳට පරීක්ෂා කොට කර්ම කළ යුතු බවයි. “පවචචෙකඛ්ඛා, පවචචෙකඛ්ඛා” යනුවෙන් එකම වචනය දෙවරක් ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ එ නිසාය. ඉහත සඳහන් කළ කර්ම ලැයිස්තුවේ බෝසතාණන් වහන්සේ සිල්වත් ගුණවත් උතුමන්ට අපහාස, නින්දා කිරීම් දැකිය හැක. එවැනි උතුමන්ට නිග්‍රහ කිරීම කොහොමවත්ම හොඳ නැත. එවැනි ගුණධර්මයක් නැති කෙනෙකුට උවත් නින්දා අපහාස කිරීම හොඳ නැත. නමුත් නූතන සමාජය තුළ එවැනි නින්දා පරිභව නිතර අසන්නට ලැබේ. දිනපතා පුවත්පතක් ගෙන බැලූවොත් නිතර දැකිය හැක්කේ එවැනි මඩ ගසා ගැනීම්ය. සමහර පුවත් පත් වාර්තාකරුවන් නිතරම සොයන්නේ එවැනි මඩමය. ඔවුන් ඒවා සොයාගෙන තවත් අතිනුත් යමක් එකතු කොට තවත් හොඳට අනා අනුන්ට මඩ ගසති. එවැනි මඩ පුවත් බැලීමට බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රිය වෙති. ඒ නිසා සිතට ගත යුත්තේ අනෙකාට නින්දා පරිභව කිරීමේ නරක කර්මය බුද්ධත්වයට පත් වූනත් විපාක දෙන බවයි. මේ කරුණු හොඳින් සිතට ගෙන **සමාජය තුළ ජීවත් වන දරුවන්, තරුණ තරුණියන්, වැඩිහිටියන් යන ශිභි පැවිදි අප හැම දෙනාම මේ 2014 වර්ෂයේදී සිතා මතා කරන කර්ම ගැන**

සැලකිලිමත් වී ලබා ගෙන තිබෙන මනුෂ්‍ය ජීවිතයන් ප්‍රයෝජන ගැනීමට  
උත්සාහවත් වෙමු.

තෙරුවන් සරණයි... !

මෙම ධර්ම පත්‍රිකාව [www.lakruhunu.com](http://www.lakruhunu.com)

අපගේ වෙබ් අඩවියෙන්ද කියවීමට පහසුකම් සලසා ඇති බව කරුණාවෙන්  
සලකන්න.